

A szigetekre szánón

На острова на санях

A szigetekre szánon – jössz, ha hívlak?
Tudod, nem ülhetsz cifra szánra, s én sem,
Hát zötykölődsz a trolibuszülésen,
Ahol körülleg romlottan a scsí-szag.

De vodka vár és halkanzerv, ha végül
Megérkezel hozzám a kis lakásba.
Kezdhethnél máris söprésbe, mosásba,
De jobb, ha most a testünk összebékül,

Kirángva minden vágyát és dühét.
Hisz annyi csüng a létünk szennyesétől
Nehéz felhő a leningrádi égről,

Nincs gőz, amely kitisztázhatja még...
Múzsám, ne sírj, ne is neved, ha kérdelem:
A szigetekre szánon – jössz-e vélem?

(Baka István [Sztvepan Pehotnij testamentuma](#) című kötetéből.)

[← Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) [→](#)